

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mstr. Șaguna 8
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir pe 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cumpătarea preotului

„Toate îmi sunt slobode, dar nu toate îmi sunt de folos...”
(I Corinteni, 6, 12).

Iubite frate,

Au trecut numai câteva clipe dela primirea epistolei tale și iată-mă așezat la masa mea de lucru, ca să-ți dau, fără întârziere, răspunsul așteptat.

Semnaleză, cu îndreptățită revoltă și cu toată amărăciunea sufletului, lipsa de înfrânare și abuzul pe care îl fac credincioșii tocmai în împrejurări de viață când te-ai aștepta să fie stăpâniți de cea mai desăvârșită cumpătare, de sobrietate și chiar de sentimente de pietate. E caracteristic faptul că în multe din parohiile noastre, îndată după săvârșirea slujbei de înmormântare, în numele milosteniei creștine, se împart adeseori fără nici o alegere, fără rezervă și fără măsură tot felul de mâncări și beuturi. Sub influența durerii, rudeniile apropiate ale mortului sunt dispuse să facă «pomenirea», risipind uneori agoniștea unui an întreg a familiei, iar cei ce se înfruptă din aceste daruri, în lăcomia lor, nu mai țin uneori seamă nici de puterea de rezistență și nici de legile morale ale cumpătărilor. Din aceste pricini, nu arareori, lucrul cel bun în intenție, degenează în abuz, în risipă și chiar în fără-de-lege.

Același tablou, lipsit de cumpătare, cu o notă de mare veselie, deci cu și mai multă înclinare spre uzur și abuz, ni se oferă la mesele întinse, îndată după săvârșirea cununiei. Și mai sunt încă în parohiile noastre și alte împrejurări, care prilejuiesc asemenea atitudini. Lucrurile acestea se petrec — după cum spui și după cum bine știm — în prezența preotului și chiar sub aparența unei binecuvântări, pe care acesta o împărtășește mirenilor.

Ai tot dreptul, iubite frate, să te ridici cu toată vehemența contra ori căror abuzuri, săvârșite pe această linie. E chiar recomandabil ca intransigența ta morală să nu facă nici un fel de cesiune, ci să-ți implinești datoria, fiind paznic neadormit al moralei fără compromisuri.

Nu ai însă nici un drept și nu ai nici dreptate, ca din pricina abuzurilor, să te ridici împotriva instituțiilor. Nu, pentru că ele au fost rânduite de Biserică, sunt conștințite de tradiție și sunt verificate de experiența atâtor veacuri de trăire religioasă. Instituțiile, în sine lor, sunt bune și generatoare ale credinței și ale pietății creștine. Rău și condamnat este deci numai abuzul, numai lipsa de cumpătare, care se vedește uneori în viața credincioșilor. Tocmai din această pricină încercările unor preoți de a se ridica contra instituțiilor au dat totdeauna greș și uneori au dus chiar la tulburări grave în parohie.

Mijlocul cel mai potrivit, prin care tu ca preot poți să combați cu deplină eficacitate răul, este totdeauna propria ta cumpătare.

Prin cumpătare însă nu înțelegem nici de cum ca tu să răspunzi negativ la poftirile care ți se fac în această privință.

Din punct de vedere pastoral ar fi chiar o mare greșală ca tu să refuzi principial participarea ta la asemenea mese. Cu siguranță, credincioșii ar interpreta greșit refuzul tău de participare și ar zice: Preoții aceștia mai tineri, o fi având ei învățătură mai multă decât cei bătrâni, dar sunt mândri și nu se mai simt bine să stea la masă cu credincioșii lor. Ei strică sănătoasa rânduială bătrânească și calcă în picioare toată legea noastră românească...

De aceea te sfătuiesc să fii prezent totdeauna și pretutindenea unde te cheamă datoria, dar să fii cu precauție în toate. Credincioșii au pregătit cu toată inima și din toate puterile lor cele mai alese mâncări și beuturi pentru preotul lor. Ei stăruie acum cu mare insistență ca tu să le faci cinstea de a te înfrupta cât mai bogat din aceste bunuri. Gustă din toate, dar cu măsură și fără nici un fel de lăcomie. Nu uita nici o clipă că tu n'ai venit la masă ca să mănânci și să bei, ci ai venit ca prin prezența ta să cinstești masa milosteniei și în felul acesta să mărești însemnătatea actului de pietate, care se face întru pomenirea și fericita odihnă a celui răposat. La fel trebuie interpretată prezența ta și la alte ocazii. Să nu uiți deci nici o clipă că tu nu participi la aceste mese, pentru că în cazul unor tendințe de coborîre a participanților, să urmezi și tu aceeași pantă a declinului moral, dând spectacolul trist al păstorului molipsit de vițel turmei. Nu, ci tocmai contrariul: Participarea ta, plină de cumpătare și înfrânare, trebuie să impună măsură tuturor celor de față. Înfrânarea ta trebuie să înfrâneze pe toți. Prezența ta trebuie să fie în tot locul de așa natură încât să impună tuturor respect și admirație. Preotul trebuie să ducă cu sine pretutindeni ceva din atmosfera de sfințenie a altarului, el trebuie să prilejuească în toate împrejurările vieții înălțarea sufletească a credincioșilor săi. Preotul este reprezentantul lui Hristos în mijlocul oamenilor și în această calitate trebuie să impună tuturor cumpătare și trăire virtuoaasă. Prin ținuta ta generală vei ajunge, încetul cu încetul, să combați pretutindeni abuzul și fără-de-legea.

Dar fiindcă a venit vorba despre cumpătare, trebuie să-ți spun, iubite frate, că suntem datori să realizăm această virtute, nu numai față de mâncare și beutură, ci și în alte multe compartimente ale vieții noastre.

Atât în parohia ta, cât și atunci când te găsești în călătorie, se pretinde să fii deosebit de atent cu privire la localul în care intri să primești hrană și adăpost. Tu trebuie să știi că un preot nu poate să intre, la întâmplare oriunde și că se impune o severă cumpătare și în această privință. Tu nu poți să te expui să fi găzduit și tratat într'un local al cărui nume și prestigiu este compromis, pentru că în asemenea cazuri nu cobori numai demnitatea ta personală ci demnitatea tagmei întregi. De aceea, ești obligat să te interesezi din vreme, să ai informații sigure, pentru că să eviți orice greșală, să eviți posibilitatea de a fi acuzat de lipsă de prevedere și cumpătare.

De asemenea trebuie să fi cu măsură în toate vorbele pe care le rostești în societate. În nici o împrejurare nu se permite ca preotul să-și coloreze povestirea cu «spirite vulgare», cu «glume nesărate». Preotul nu se poate cobori la rolul de bufon al societății, fără profanarea preoției sale. Deci «să nu se pomenească între voi nici măscăriciune, nici vorbă nebunească, nici glumă care nu se cade», (Efes. 5, 3—4). Poți să fi în mijlocul societății, în care te găsești și te distrezi, cu seninătate și chiar cu veselie, dar totdeauna cu demnitate neștirbită și cu măsură în toate.

Aceeași restricție se impune preotului în alegerea spectacolelor la care participă. Chiar dacă teatrul de astăzi nu mai este școala desfrăului moral din epoca de decadentă a păgânismului, totuși nu s'a ajuns încă la punctul de desăvârșire, ca teatrul să fie în întregime o instituție morală. Același lucru se poate spune despre cinematograful, despre diferitele festivaluri, reviste și alte jocuri de scenă. Toate acestea impun preotului obligațiunea de a fi cu precauție, de a cerceta lucrurile temeinic, de a se informa din vreme și a nu participa la acele spectacole, care l-ar face

FOIȘOARA

MOMENTE

din viața și activitatea profesorului Dr. N. BĂLAN, — Sibiu, în anii de războiu 1914—1918

(2) de Arhim. Teodor Scorobet

II. Datoriile Bisericii în războiu

De odată cu începerea războiului mondial, în vara anului 1914, s'a introdus mai ales în Ardeal, starea de asediu, censura aspră, restrângerea libertății până la înăbușire. Ziarele naționale române au amuțit rând pe rând, rămânând complet izolați de lume.

De o pregătire corespunzătoare a suflitelor în clipa grea nu putea fi vorba.

Scris Nicolae Iorga în Istoria Bisericii românești și a vieții religioase, București,

1932, vol. II, pag. 303: „Cu cei trei moșnegi oboșiți, Conon în Regat, Vladimir în Bucovina și Ioan Mețianu în Ardeal, la carl se adăugiau, în Biserica unită, anii înaintați ai Episcopului Victor Mihaly dela Blaj... Intra în războiul cel mai plin de speranțe, neamul românesc întreg.

„În cursul acestor lupte, episcopatul, în toate provinciile românești... n'au nici un rol (Ibidem 303).

Preoțimea ardeleană simțea că la această răscruce a destinului nu se poate mulțumi să facă rugăciuni pentru «biruința Regelui nostru» și să îndemne soldații la eroism, iar pe cei rămași acasă la suportarea în tăcere a tuturor năpăstuirilor sorții.

Profesorul N. Bălan prinse momentul a desvolta de pe amvonul catedralei din Sibiu datoriile Bisericii și ale creștinului în războiu. Il urma și alți profesori și clerici sibieni. Rostul amvonului, s'a resimțit îndată. Profesorul Nicolae Bălan era predicatorul predilect al publicului ardelean. Pentru preoțime a pregătit broșura:

«Îndrăzniți, eu am biruit lumea», Sibiu, după predicatorul german S. Kessler din Dresda, apărută în seria: Biblioteca Bunei Păstori.

Din prefața Broșurii reținem următoarele: „Nici când n'a fost mai potrivit timpul pentru a semăna cuvântul lui Dumnezeu în suflete, ca tocmai acum, când întâmplările zilelor au pregătit sufletele și le-au făcut dornice să primească cuvântul vieții de veci. Pentru că trezirea conștiinței religioase să aibă efecte adânci și durabile, preoții sunt datori să talmăcească poporului glasul evenimentelor de azi și să scoată din ele nouă motivări pentru vechile și purele actuale adevăruri ale credinței și vieții noastre creștinești. Ar fi într'adevăr un mare păcat, dacă n'am înțeles ocaziunea dată ca să infiltrăm în inimi învățăturile credinței, să trezim energiile morale, și, în genere, să facem ca poporul nostru să se aleagă cu o înnoire și o creștere sufletească, pe urma acestui războiu”, (Op. citat, pag. 3—4).

Ea fu trimisă gratuit tuturor preoților ardeleni, ca supliment la Rev. Teologică.

Broșura era o prelucrare după predicatorul german S. Kessler-Dresda, adaptată doctrinei Bisericii noastre și împrejurărilor specifice românești.

E interesantă prefața, din care reproducem următoarele:

„Cetind aceste predici ai impresia că numele lui Kessler din Dresda a fost luat mai mult ca cheazășie ca să se poată strecura prin censura ungurească pagini ca aceasta:

„Dar oare e cu puțință o asemenea nădejde și încredere în Dumnezeu? Când îmi pun această întrebare, înaintea ochilor mei sufletești, îmi răsar marile pilde de neșovăitoare nădejde și încredere în Dumnezeu din trecut. Marele apostol al neamurilor, sfântul Pavel, din mijlocul strămtorărilor celor mai grele, așa vorbește: „De este Dumnezeu pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”, (Rom. 8 31). Sfinții și mucenicii pe cari îi cinstește Biserica cre-

să roșească, l-ar face să se rușineze în fața mirenților prezenți.

La fel trebuie făcută simțită și văzută virtutea cumpătărilor preotului și în ceea ce privește jocul de cărți și în general toate jocurile sociale, precum și în aranjamentul locuinței și chiar în îmbrăcămintea sa. Cu un cuvânt virtutea cumpătărilor trebuie să însoțească în tot locul și să stăpânească în toate actele vieții întreagă ființa preotului.

În felul acesta și numai așa vei putea, iubite frate, să stăpânești răul, să înfrânezi abuzul și să îndrepti în parohie stările dureroase despre care mi-ai vorbit în ultima ta scrisoare.

Eu, în slujbele mele, voi ruga din toată inima pe Dumnezeu Părintele nostru, să-ți dea har și putere, ca să te arăți biruitor asupra ispitelor și având din belșug virtutea cumpătărilor, să povățuești și să oblige pe credincioșii a-și înfrumșa chipul cu această aleasă podoabă a creștinismului, care va ajuta în veci mântuirii tale și fericirii sufletelor lor.

Al tău iubitor frate:
Pr. TEOFIL

Ziua Temperanței

Nr. 5567/1942

Comunicat

Liga Temperanța din România organizează anul acesta la 17 Mai o manifestație generală prin conferințe pentru combaterea alcoolismului și educarea civică și morală a populației. Onor. Cler e îndrumat a-și da concursul la această acțiune salutară, tratând în predici și conferințe populare postulatele trezviei ca normă creștină de viață și alternativele dezasturoase ale acesteia, plaga alcoolismului și urmările acestuia.

Sibiu, la 1 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5529/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că C. preot Nicolae Floca din parohia Răhău, în baza § 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preotesc a primit dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu ajutorul de înmormântare statutar în sumă de Lei 20.000 după soția sa Antinia, decedată la 21 Aprilie 1942.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 29 Aprilie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

știnească, au fost tot atâția viteji nebiruiți în nădejdea și încrederea lor în Dumnezeu. Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei, cu această armă întărindu-și sufletul a biruit în multe răboaie ce le-a purtat și după fiecare biruință ridică câte-o biserică ori mănăstire în semn de mulțumită pentru ajutorul ce l-a primit dela Dumnezeu. Ascultați apoi cu câtă smerenie plină de încredere în Dumnezeu vorbește Mihai Viteazul către dușmanii săi: „Încât pentru nestatornicia norocului, — zice el, — știu că sunt om, dar știu încă că Dumnezeu ajută războaiele drepte, c'am luat armele pentru lege; că el va întări pe cei ce luptă pentru dânsul și va prigonii pe cei ce-l vând”. Și ca să ne apropiem de timpul nostru, oare fericitul mitropolit Șaguna ar fi putut lupta atâta pentru câștigarea drepturilor noastre bisericesti și naționale, fără să-și întărească curajul inimei prin o mare nădejde și încredere în Dumnezeu?”

„Cine nu simte că oamenii, cari au aceste virtuți în sufletele lor, sunt oamenii cei într-adevăr liberi, puternici și fericiti? De astfel de oameni avem noi trebuință și astăzi, ca din curajul lor să prindă curaj toți cei slabi de înger și neîncrezători!”

„Și noi într-adevăr avem temelii ca să fim cu toată încrederea în Dumnezeu. Cercetând dela un capăt până la celalalt istoria poporului românesc, pe fiecare pagină

„Înapoi la Dumnezeu și la biserică sa”

Sunt oameni cari nu scapă nici o ocazie să nu atace ideologia tradițională a naționalismului și ortodoxiei noastre. Mai ales față de Religia din școală se manifestă o foarte pronunțată adversitate. În ochii multora, Religia e o rămășiță a timpurilor primitive și între ea și știință — așa afirmă ei sentențios — există o nepotrivire ireductibilă. Cer deci ca Religia să fie suprimată în învățământ sau considerabil redusă; să se lase câmp liber ideilor și producțiilor literare sectare, iar limba și literatura veche bisericească să fie înlocuită sau radical modificată. Se repetă astfel, ca de atâtea ori în preajma noilor reforme școlare, vechile atacuri ale celor cu sufletul pustiu de orice sentiment religios împotriva religiei și moralei, a adevăratei spiritualități autohtone și creștine.

De unde oare acest aspect straniu al problemei la ordinea zilei? Cum se explică sminteala atâtor capete înfierbântate?

Robiți de mirajul Apusului și grăbiți de-a face să se introducă și la noi elementele unei civilizații mai evoluate, modernității de totdeauna s'au apucat să sfarme atâtea valori și podoabe ale spiritului nostru genuin de dragul artificilor spiritului cosmopolit și a unei psihologii de factură iudaică. În fața principiilor umanitariste, strigate tare pe la toate răspântiile, trebuiau să amuțească și credința și ordinea dumnezeiască și vechile tradiții și adevărurile revelate. Descumpănirea progresivă a vieții interioare în lumea politică și continuă sguduire a temeliiilor de liniște în viața noastră de stat, tocmai în prima fază a consolidării, își au obârșia în acest spirit importat din străinătate.

Chiar unii dintre inspiratorii învățământului au cerut, în disprețul oricărei considerații de ordin religios și național, pentru școala nouă — o educație nouă îndrumată de morala filozofică. Pecetea acestui spirit e imprimată în legiunile școlare din ultimele 3—4 decenii. În loc de a recunoaște autoritatea harică a bisericii în călăuzirea sufletelor și a așeza Religia în centrul învățământului public, cu misiunea de a-l înălța și sfinti, în loc de-a face instrucție religioasă obligatorie pentru elevii tuturor școalelor,

ele au făcut din Religie un studiu de mână a doua. Mereu strâmtorată de concepțiile laice venite din Apus, Religia, razimul de temelie a existenței noastre, a fost dată tot mai la o parte în favoarea studiilor practice și a dexterităților, fiind chiar eliminată din unele școli practice. Mai mult. Elevii se puteau dispensa de instrucția religioasă printr-o simplă declarație depusă la primărie, că nu aparțin nici unui cult. Alții deveneau din circumstanță sectanți și ca atare își puteau îngădui sfidarea de-a nu lua parte la rugăciuni și la lecțiile de religie, de-a nu participa la nici o taină sfântă în biserică și totuși de-a fi promovați la Religie pe baza unui act eliberat de un ins oarecare, neștiut de nimeni și necontrolat de direcțiunea școlii, act prin care se certifica că a făcut Religie în familie.

Regretabil este că și unii profesori de filosofie și științe, ocolesc biserică și altarele și fug cu inima ușoară de limba și spiritul Pravilelor și Cronicilor. Luminoasele mărturii ale strădaniilor și jertfelor noastre cucernice și care au dăinuit veacuri de-arândul cu o atât de uimitoare vigoare, ideile-forțe, care se desfac din trecutul de durere și slavă al neamului, sunt ponegrite și ridiculizate de acești deținători de catedre, pe cari contribuția neamului îi plătește gras ca să-i declare credința un simplu mit. Cu stărpiciunea și extravaganțele noulor sisteme filosofice și științifice eronate, tineretul e ținut într-o permanentă febră ideologică, pregătindu-i se astfel abisul, în care va aluneca cu timpul fără putință de salvare.

Ca unul care am controlat ani de-arândul școalele statului din țara întreagă, îmi pot da mai bine seama de întinderea răului și de perspectivele sinistre ce se deschid. Mi-a fost dat să constat că nici în seminariile teologice, ortodoxia, ca temelie spirituală, nu e trăită în toată plenitudinea ei.

Puterea lumească recoltează astfel ceea ce a semănat ea însaș. Căci, împotriva oricărei rațiuni, statul laic al Vechiului Regat nu i-a mai recunoscut bisericii aproape nici un drept în conducerea instituțiilor sale, nici măcar dreptul de-a supraveghea modul în

care se face pregătirea spirituală a seminariștilor. Biserica și chiriarii ei sunt nevoiți să încredințeze instrucția și educația viitorilor slujitori ai altarelor unor dascăli, pe cari nu ei i-au selecționat și format, ci conducerea anti-clericală de până ieri, dascăli cari puteau fi chiar de altă confesiune și de alt neam.

Ridic această chestiune cu multă durere sufletească. Mie și generației mele religia ne-a dat cea mai înaltă concepție de viață românească. În medii străine, prin școli ungurești și nemțești, ea ne-a fost călăuză și pavyază în contra rățăcirilor și a înstrăinării. Românismul nostru ne-a fost mereu încălzit și înălțat de dansa. Viața noastră școlară nu se desfășura în deșertul formelor și al doctrinelor, ci era trăită cu adevărat duhovnicește. Catehetul era, cu puține excepții, un dascăl și duhovnic cu totul devotat misiunii sale. Nu era desconsiderat de toți ceilalți, profesori și maestri, de toate categoriile. Ecclesia praecedit... Preotul mergea în fruntea tuturor, iar Religia era materia care domina și lumina pe toate celelalte.

Religia sau legea românească ne e mai scumpă decât orice pe lume, pentru că ea se confundă cu tot trecutul nostru, cu toate tainele sângelui și pământului, cu toate bucuriile și durerile de care poporul nostru a avut parte în această lume. Pentru apărarea legii lui mergea totdeauna în frunte preotul. Ei i s'a dăruit cu toată țaria și cu tot sufletul. Într-o vreme când loviturile unei stăpâniri haine curgeau cu nemiluita pe capul dreptcredincioșilor din Transilvania și când celelalte confesiuni se năpusteau cu sabie și foc asupra «schismei spurcate», singurii diriguitori de pe aceea vreme ai destinului neamului, preoții, desfășurau o crâncenă rezistență și manifestau în toate împrejurările o mândră ținută morală. Mulți s'au prăbușit sub loviturile sbirilor, dar nu s'au abătut nici în ceasul morții dela Catehismul național și dela legea străbunilor. În mijlocul tristelor împrejurări, în care ne sbatem ca popor necăjit și amenințat de atâția dușmani, nu ne este îngăduit să uităm această largă contribuție a Religiei și a preoților.

Suntem în prag de lume nouă. În fața noastră, în jurul nostru se prăbușesc cele vremelnice, se năruie o lume veche, aceea în care ni s'a format pentru viață gândirea și simțirea. O singură instituție a rămas

sitatea și bancrotul moral al civilizației fără Dumnezeu. El e în planul Providenței divine pentru ispășirea multor păcate ale celor ce împiedecă realizarea Impărăției lui Dumnezeu în lume și caută să încâlzeze Biserica, să-i robească independența ei spirituală de a-și îndeplini misiunea ei în lume.

Broșura de predici a profesorului N. Bălan a fost cea dintâi brazdă la începutul războiului, la care s'au adăugat în scurtă vreme multe cărți de predici, tipărite în Ardeal.

Amvonul și propoveduirea au dobândit un triumf necunoscut până atunci în biserică ardeleană, mulțumită pregătirii terenului și exemplului prin profesorul N. Bălan.

La adunarea eparhială din Aprilie 1916, profesorul N. Bălan era raportorul asupra activității bisericesti desfășurate în Arhiepiscopie.

Erau domenii nouă de activitate pastorală religioasă și socială. Pentru ca experiențele să se poată continua și permanentiza printr-o activitate sistematică, raportorul N. Bălan a formulat o serie de propuneri, pe cari adunarea eparhială le-a acceptat și a decis: (Vezi Protocolul Sinodului ordinar al Arhiepiscopiei greco-orientale române din Transilvania, Sibiu,

1916, Pg. 17—19, p. 2—11). Acestea sunt următoarele:

2. Consistorul arhiepiscopozan este îndrumat a interveni la locurile competente pentru sporirea numărului preoților militari, cari să îngrijească de trebuințele sufletesti ale credincioșilor bisericii noastre, înrolați la oaste.

3. Consistorul arhiepiscopozan se îndrumă să tipărească într-o ediție foarte ieftină, format de buzunar, Noul Testament.

4. Consistorul arhiepiscopozan să continue cu publicarea și distribuirea de cărți religioase morale, atât printre ostașii dela front, garnizoane și spitale, cât și printre credincioșii rămași acasă, chiar dacă Tipografia arhiepiscopozană va trebui să aducă jertfe materiale în scopul acesta.

5. Consistorul arhiepiscopozan să deie preoților instrucțiuni pastorale, cum să trateze în predici învățăturile religioase-morale cu o pătrundere psihologică și pedagogică, motivată prin împrejurările și necesitățile vieții din timpul înfricoșatului război de azi.

6. Consistorul arhiepiscopozan să dispună introducerea atât de folositoare a cetiiilor biblice, arătând preoților cum trebuie făcute la sex și etate diferită.

7. Consistorul arhiepiscopozan să îndrume preoțimea, ca să poarte grijă de tineretul ieșit din școală, dar care încă n'a intrat în

neclintită — biserica. Toți ochii sunt ațintiți asupra ei și se întreabă: Ce va face biserica? Va căuta ea și va izbuti să îndrume generațiile spre vechile aitare, să înalte sufletele spre zările idealurilor și valorilor religioase și morale ale neamului? Gândul cărmuitorilor de azi cari vreau, printr'un nou spor de spiritualitate, să realizeze un nou mod de viață națională, e vrednic de toată lauda. La baza acestei spiritualități însă trebuie să stea religia și morala creștină care întruchipează geniul creator al neamului. Chiar ministrul școalelor, cu înalta autoritate de savant și cărmuitor, ne cere acest lucru: «Înapoi la Dumnezeu și la biserica sa, căci oamenii au nevoie de adevăruri imutabile și numai Biserica posedă aceste adevăruri imutabile!»

Iată, deci, pentru ce ne rugăm să se întreprindă cât mai curând, cu concursul activ și autoritar al ierarhilor bisericii și cu puternicul sprijin al ministrului școalelor și bisericilor:

1. Opierea oricărui scris și ori-cărei propagande dăunătoare religiei de către anumiți intelectuali lipsiți de responsabilitate;

2. Opierea oricărei propagande sectare;

3. Educația religioasă în școalele de toate categoriile;

4. Biblioteci și asociații religioase cu activitate în afară de programele școlare;

5. Intensificarea organizată a misionarismului;

6. O nouă întocmire a seminariilor cu trecerea lor sub conducerea bisericească și cu o atenție selecționare a profesorilor lor.

V. PĂCALĂ

DI profesor Ion Lupaș la Berlin. Rectorul universității berlineze, profesorul Kreuz, a dat o masă în cinstea profesorului Ion Lupaș, care a ținut o serie de conferințe în Germania. Cu această ocazie profesorul rector din Berlin a constatat reînnoirea legăturilor cu universitatea germană și în același timp mărturia sinceră pentru Germania, prietenă și aliată a poporului român. Profesorul I. Lupaș și-a exprimat convingerea că schimbul de profesori și învățați între România și Germania va aduce și el modesta sa contribuție prieteniei sfinte prin sângele vărsat de fiii celor două popoare pentru o nouă și dreaptă Europă.

oaste și să deie o mai mare atenție păstoririi sufletelor a femeilor.

8. Consistorul arhiepiscopesc să îndrume preoțimea, ca să lucreze pentru introducerea unor obiceiuri, chemate a promova viața religioasă-morală, cum e spre pildă: mărturisirea și cuminerea mai deasă, decât odată la an, cum s'a practicat până acum.

9. Să deie preoților permisiunea ca unde va afla că e folositor, să țină bisericile deschise, nu numai în decursul serviciilor religioase, ci și în alte timpuri potrivite de peste zi, ca astfel bisericile să poată fi cercetate și în zilele de peste săptămână din partea credincioșilor dornici a găsi mângâiere și liniște sufletească în mijlocul zbuciumărilor și năcazurilor de astăzi.

10. Consistorul să intervină la Comisiunea Tipografiei arhiepiscopice ca să editeze în cel mai scurt timp o bibliotecă religioasă de propagandă, care distribuind-o pe calea oficiilor parohiale, sau în comisiuni, să contrabalanseze cu efect cărțile de conținut dubiu, ce abundează prin sate și otrăvesc sufletele credincioșilor noștri.

11. Consistorul arhiepiscopesc este îndrumat a lua măsurile necesare, dacă nu mai îngrabă, îndată după sosirea păcii mult dorite, ca toate comunele bisericești să fie vizitate prin bărbați probați din cen-

Sezătoare literară. Societatea Ortodoxă a Femeilor Române, Filiala Sibiu, a organizat Duminecă în 3 Mai, ora 11 a. m., în sala Prefecturii o a doua Sezătoare literară, de astădată cuprins patriotic-naționalist. După cuvântul luminos al dnei Sofia Șt. Meșes despre „Rostul scriitorilor în viața neamului”, au citit poezii proprii dnii: Grigore Popa, I. V. Spiridon, Romeo Dăscălescu, V. Mureșanu. Lacrimi și aplauze îmbelșugate au răsplătit versurile de durere și de îmbărbătare. Tânăra V. Gherasim a citit un fragment în proză. Deosebit de impresionantă a fost nuvela dlui V. Papilian despre fiul de moț Mihail Golgot care se împărăteșește mistic din mucenicia lui Horia.

Nr. 5834/1942 Ep.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parhiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Se aduce la cunoștința oficiilor noastre protopopești și parohiale, că în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Legea Timbrului și a Impozitului pe acte și fapte juridice publicată în Monitorul Oficial Nr. 99 din 30 Aprilie 1942, Art. 16, p. 4, — impunerea cu impozit de echivalent a imobilelor parohiale se va face începând cu exercițiul financiar 1942/943 în modul următor:

1. Imobilele parohiilor rurale se impun cu impozit de echivalent de 0.25%, numai pentru diferența care depășește suma de Lei 2.000.000 (două milioane).

2. Imobilele parohiilor urbane se impun cu impozit de echivalent de 0.25%, numai pentru diferența care depășește suma de Lei 5.000.000 (cinci milioane).

Normele de evaluare a imobilelor sunt cele prevăzute la Art. 40, lit. c).

Se atrage atențiunea, că în suma de Lei 2.000.000 în parohiile rurale, respective în suma de Lei 5.000.000 în parohiile urbane nu intră valoarea sfintelor locașuri ale bisericilor.

Totodată se atrage atențiunea, că sesiunile parohiale, cantonale și bisericesti ce au primit parohiile prin Reforma agrară, al căror drept de proprietate este al Statului, sunt scutite de impozitul de echivalent.

Sibiu, la 8 Aprilie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

tru sau din provincie, cari venind în contact intim cu poporul, prin conferințe și cântări religioase, să-l mângâie, să-l îndrepte și să-l întărească în lupta vieții, în credința străbună și în alipirea față de biserică strămoșească. Aceste apostoli să fie simple, curate și lipsite de semnele desertăciunilor lumești.

Introducerea dela Predica de pe Munte

Retorica cere ca introducerea unei cuvântări să pregătească auditorul, să asculte cu bunăvoință cuvintele vorbitorului.

Atențiunea ascultătorilor se dobândește prin prezentarea aspectului celui mai luminos al subiectului cuvântării.

Inceputul cuvântării are să facă o legătură intimă cu discursul întreg, dar să nu anticipeze asupra fondului subiectului.

Inceputul, în tonul său, va fi calm, senin și moderat în figuri.

Vorbitorul trebuie să se transpună în situația ascultătorilor și să-și aleagă bine izvorul din care va scoate ideea începătoare: din sfera amică, sau din cea contrară, dela subiect, sau dela auditorul însuși.

Rasă și Religie

Sub acest titlu părintele profesor Dr. Liviu Stan a publicat în „Seria Teologică” un studiu mai extins asupra mult discutatului raport dintre noțiunile rasă și religie.

Autorul admite existența raselor ca entități umane colective, determinate de însușiri specifice sanguine și psihologice.

Ia însă atitudine categorică împotriva teoriilor rasiste cari susțin că toate conținuturile spirituale, inclusiv religia, sunt produsul raselor.

Printr'o temeinică argumentare respinge punctul de vedere că și creștinismul este produsul unei anumite rase (semita), sau grup de rase (cele mediterane) și ca atare nu se potrivește întregii omeniri. Partea aceasta a cărții e cea mai importantă și mai folositoare astăzi când asemenea exagerări periculoase se răspândesc tot mai mult.

Autorul dovedește, pe lângă o bogată informație, un spirit lucid și cupănit, menținându-se pe o poziție justă și apărând originea supranaturală și destinația universală a creștinismului, neconstatând totuși nici o incomparabilitate între el și rasă.

Cartea este de o extremă actualitate în aceste vremuri de răscruce a căror pasiune centrală este o luptă cum nu s'a mai pomenit în istoria lumii, pentru și contra viitorului creștin al omenirii.

Va trebui însă să revenim asupra interesantului studiu al Părintelui profesor Dr. Liviu Stan.

Cerefi

Catalogul

publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU

Lei 25

Alcătuie la îndemnul I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului de Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu; acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cărților de mare răsunet ieșite din teasurile tiparului săgunean sub păstoria I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Numai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbitite.

Inceputurile unei vorbiri pot fi diferite. Dacă auditorul este oarecum preparat pentru subiect și dacă oratorul nu prevede obiecțiuni, introducerea are să fie scurtă și clară.

Dar, dacă oratorul bănuiește, că printre ascultători se găsesc dispoziții nefavorabile subiectului, erori, prejucii, resentimente, atunci începutul nu se va face prin atac frontal al chestiunii, ci oratorul va descoperi vâul treptat, cu precauțiune, spre a pregăti inimile ascultătorilor la recepția adevărurilor.

Dacă auditorul este dispus să acorde vorbitorului cea mai mare atențiune, atunci începutul va străluci cu tot ce limba omească are mai scilpitor.

În sfârșit, dacă sufletul ascultătorilor fierbe de un eveniment general, fiind preocupat de o problemă arzătoare, atunci autorul intră direct în subiect, adoptând tonul și limbajul potrivit stării sufletești a auditorului.

Inceputul Predicii de pe Munte satisface toate regulile. Ba chiar îmbogățește retorica prin o podoabă nouă: răspunsul oratoric.

Subiectul predicii este: Condițiile principale de cetățenie în împărăția cerurilor.

Față de acest subiect este cunoscută atitudinea și starea sufletească a ascultă-

INFORMAȚIUNI

Mulțămire. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțamește și pe aceas'ă cale tuturor celorce i-au trimis felicitări și i-au făcut urări cu ocaziunea împlinirii vârstei de 60 de ani și le împărtășește arhierestile Sale binecuvântări.

† Preotul Marcu Jantea, profesor pensionar, și-a dat sufletul, în mâinile Creatorului, după o scurtă și grea suferință, Miercuri în 6 Mai 1932, în București, în vârstă de 73 de ani. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat pentru veșnică odihnă în cimitirul Central din Sibiu, în 9 Mai 1942. Prohodul s'a săvârșit în Catedrala mitropolitană din Sibiu. Odihnească cu dreptii!

Se suprimă, dela 1 Mai 1942, autorizațiile de călătorie pe liniile secundare ale C. F. R., — dar rămân în vigoare autorizațiile pe liniile principale: București—Brașov—Arad, sau București—Timișoara, sau București—Cernăuți, și invers.

Donațiuni. În urmă unei colecte, întreprinse de preotul local pentru înfrumusețarea și împodobirea bisericii din Deal, prot. Sebeșului, bunil credincioși au donat următoarele sume de bani: Familia Ioan Voșan-Pianul de sus-Alba 15.000 lei, Reuniunea de femei 9730 lei, Maria Roșca 2600, Ioan Stan 1020, Soc. „Sf. Gheorghe” 1500, Dura Pavel 4200, Gh. Urban 2600, Maria I. Gligor Petru 1000, dl notar Ioan Bădiliș și soții 4000, Petru Ioan 1500, Luchian Mihai 10.000, Ileana Bădiliș 7500, Radu Maria 700, Ion Simion 600, Ioan Coman 600, Gh. Ghib 500, Nicolae Radu-Brașov 500, Ioan Oprean 700, Șolton Iancu-Cacovița 500, Pavel Nedelcu 650, Nicolae Man 700, Ana I. Vas. Cioca 650, Nicolae Roșca 500, Petru Roșca-Brașov 500, Bodea Ioan 500, Ioan Oprean 500, Vasile Cioca 500, Elisaveta Oltean 500, Ana I. Vasile Dobre 500, Ioana I. Ion Surdu 500, Pavel Roșca 500, preot Lazăr Voșan 600, Nic. Dura 1000, Daniil Dăncilă 800 lei. Alte 93 familii locale au donat sume de bani dela 100 la 500 lei, realizându-se un total general de Lei 86.299. — Consiliul parohial le mulțamește tuturor pentru înțelegera de care au dat dovadă atunci când este vorba de împodobirea locașului sfânt și roagă pe bunul Dumnezeu să le înscrie faptele în ceruri, înmulțindu-le darurile făcute. — Preot Lazăr Voșan.

Condamnare. Tribunalul din Arad, după câteva debateri, a condamnat de curând pe Tamóczy Lajos, preot reformat în localitate, la o lună închisoare corec-

torilor de pe Hatter-Corn, un mozaic psihologic dificil în gradul suprem și fără pereche în istoria elocinței. Vorbitorul divin o vede prin intuiție directă până în străfundurile inimilor.

Problema „Împărăției” plutea în aer. Prin fapte și semne profetice, ca și prin cuvinte, Iisus răspândește vestea cea bună — Evanghelia — prin toată Galileea (Mt. 4, 23; Marcu 1, 15).

„Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci Împărăția lui Dumnezeu se binevestește și fiecare dă năvală în ea” (Luca 16, 16).

Ca un vultur rotind în zbor așa plutea aceeași întrebare în atmosfera sufletească a lumii, care pe învățătorul nostru îl întreba:

— „Învățătorule, ce să fac, pentru ca să...”? (Matei 19, 16; Luca 10, 25).

Este evident, că din această atmosferă spirituală se desclăia dela sine întrebarea generală: „Cine sânt fericii, cari vor intra în Împărăție?”

Era tocmai întrebarea de care se preocupă toată lumea, întrebarea, la care Vorbitorul Divin răspunde, începându-și Predica de pe Munte, cu trandafirul fericirilor.

Și astfel, chiar dacă peana Evanghelistului n'a înregistrat întrebarea, ba chiar

țională și suspendare din funcțiune pe timp de 3 ani, pentru că, în mod ilegal, a dat acte de încreștinare la mai mulți jidovi bănoși din Arad. În același timp, tribunalul a anulat încreștinările jidanilor, operate de conducătorul oficiului parohial reformat aradan, care făcuse o bună afacere, încasând câteva zeci de mii de lei dela fiecare „încreștinat”.

Orașul Praga, constată un ziar de acolo, continuă a se desbăra tot mai mult de jidovime. Neamul care a abuzat de ospitalitatea cehilor, — și a ori căruia popor în mijlocul căruia a trăit, — este pe cale de a fi concentrat într-o singură localitate din Protectoratul Cehiei și al Moraviei, spre a fi împiedecat de a-și desfășura înfrâurirea demoralizatoare între locuitorii ariani. — Desludaizarea este porunca vremii și pentru neamul românesc. Cece urmăresc planul de bolșevizare a Europei, au să fie puși la punct și munca lor zădărnicită.

Turneu în Germania. Artiștii actori ai Teatrului național din București plănuiesc un turneu în Germania pentru luna lui Iunie 1942. Vor reprezenta, la acest prilej, piesele: Faust, Hamlet și o dramă românească.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă în 10 Maiu 1942 (Sărbătoare națională) servesc: Cons. stavrofor Em. Cioran, prot. Aurel Nanu și protopop Mihail Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. Predică prot. Aurel Nanu. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică părintele N. Vonica.

Joi în 14 Maiu 1942 (Înălțarea Domnului) servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, prot. stavrofor, Dr. D. Stăniloae, cons. Em. Cioran, cons. Ier. Grovu și protopop M. Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. La cimitirul eroilor predică: protopop Mih. Neagu. La „Oastea Domnului” predică după masă la ora 4 diaconul Simion Macarie.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Abonamentul pe un an: 400 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — Numerii 5—6 pe Maiu—Iunie a. c. cuprind: Iisus Hristos mit? Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat din Dum-

și dacă n'ar fi auzit-o rostindu-se, totuși începutul predicii de pe munte se clasifică în genul „ex abrupto”, căci întrebarea era plutind în aer.

Se găsește în predica de pe munte și perle de întrebări oratorice; dar cu cât e mai greu a răspunde decât a întreba, cu atât mai presus se ridică valoarea retorică a răspunsului oratoric.

Ori, începutul predicii de pe munte se clasifică în genul „ex abrupto” cu figura răspunsului oratoric.

Observăm, că cele două fericiri urmează treptat, clasificând categoriile auditorului și ținând seama de configurația psihologică a miilor de ascultători și a nume: ignoranța conștientă, suferința, blândețea, dorința de dreptate, milostenia, sinceritatea, suferința prigonilor pentru dreptate, precum și pentru ucenicia care urmează învățătorului Iisus.

Începutul predicii este modest și umil; se pare, că întrebarea: Cine sânt fericii, cari vor intra în împărăție? nici nu s'a auzit.

Prezintă aspectul cel mai luminos al „Împărăției cerești” și anume fericirea eternă. Dar nu anticipază asupra condițiilor de admitere, condiții ce se vor desvolta în corpul discursului.

Arată dragostea, și interesul, vorbind natural și clar.

nezeu adevărat. Prof. Dr. Ștefan Lupșa: Memoriul deputațiunii ilirice din Viena despre stările bisericești ardelenne la 1771. Preot Dr. Isidor Todoran: Transmisibilitatea răului. Preot Dr. Ilarion V. Felea: Vămile văzduhului. Sterie Diamandi: Iisus Hristos mit? Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudinii: O carte care nu trebuia scrisă: „Religie și spirit” de dl. Lucian Blaga. Dr. Grigorie T. Marcu, Preot prof. Ioan Bunea și Preot Dr. C. Sârbu: Mișcarea literară: Fiul lui Dumnezeu — Fiul Omului. Teologia luptătoare. Mărturia sf. Apostol Pavel despre viața și învățătura Mântuitorului. Apologeti creștini. Des Andern Last. Gr. T. M. și Preot Aخته Tomuș: Cronica: Prof. Dr. Vasile Gheorghiu septuagenar. Protosinghelul Nicodem Ioniță mort pentru patrie. Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu. Marea adunarea din Capitală. Universitatea din Cluj—Sibiu la mormântul lui Gheorghe Lazăr. Gr. T. M.: Note și informații: Aniversarea I. P. S. Mitropolit Nicolae. Noul Testament dela Cluj. I. P. S. Mitropolit Nicolae și Părintele D. Stăniloae apologeti creștini. Un demnitar care își cinstește dregătoria: dl. Prof. A. Popa. „Rasă și Religione” cartea zilei. „Unirea” blăjană, Petru Maior și încă ceva. A trecut măsura.

Oficiul parohial ort. rom., Daia-Sighișoara

Nr. 47—1942

(39) 1—2

Publicare de licitație

Consiliul parohial al bisericii ortodoxe române din Daia, protopopiatul Sighișoara, institue concurs, pentru facerea: iconostasului, picturii și zugrăvitul bisericii.

1. Iconostasul se face din lemn de stejar, conform planului existent.

2. Pictarea se va executa la cupolă și iconostas.

3. Zugrăvitul în restul bisericii, după modele alese de noi. Informațiuni la oficiul parohial.

Licitația se va ține o singură dată, în ziua de 31 Mai 1942, ora 2 p. m., la oficiul parohial, cu oferte închise, depunându-se și garanția de 5%, dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori autorizați la astfel de lucrări.

Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare.

Actele licitației se vor aproba de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, când se va încheia contractul.

Din ședința consiliului parohial, ținută la 3 Mai 1942.

Pentru consiliul parohial:
Preot Dumitru Ciulei
paroh, preș. cons. parohial

Are legătură intimă cu predica însăși și eriază căldura Împărăției cerești, subiectul predicii. Dar nu anticipază asupra diviziunilor principale: explicațiuni și imperative cuprinse în corpul predicii, căroră nu le răpește nimic din forța noutății.

În simplitatea sa crește gradat ca frumusețe, dela ideea „sărăciei cu duhul” până la ideea cu „lumina lumii”.

Este calm, senin și moderat în figuri: se face cu o repetiție și o gradație de idei în ce privește clasificarea fericirilor.

Nu depășește proporția justă, drept model desăvârșit de măsură proporțională a introducerii față de totalul discursului.

Exprimă profunda simpatie a Vorbitorului, dovedind auditorului cel mai mare bine posibil: fericirea veșnică.

De aceea are și puterea de a pătrunde în sufletele ascultătorilor spre a le mișca.

În tot ceea ce retorică, prin regulile sale, pretinde dela introducerea discursului oratoric, grupa fericirilor, dela începutul Predicii de pe Munte, este un model desăvârșit, bun de studiat și de imitat.

(Bibliografie utilizată: M. T. Cicero „De oratore”, M. F. Quintilianus: „Institutiones oratoriae”, Migne: „Eloquence sacrée”, ș. a.)

Vasile Vlaicu

Nr. 363/1942

(37) 1—2

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Poenița Tomii, cu filiile Ferigi și Merisorul de Munte, din protopopiatul Dobra, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Până la edificarea casei parohiale, parohia cu filiile vor plăti chirie pentru locuință corespunzătoare preotului.

3. Folosirea sesiunei parohiale de 13 jugăre teren arabil, fânaș și pășune.

4. Bir, câte 24 litri cereale (grâu, porumb, secară, orz, ear dela cei mai săraci 30 litri ovăs sau cartofi) dela cca 70 familii din filiile Feri și Merisorul de munte.

5. Stola uzitată în protopopiat.

Cereri de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a I. P. S. Mitropolitului, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 30 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Poenița Tomii.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 216—1942

(38) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Tomnatecul de sus, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile:

1. Salarul dela stat.

2. Stola obișnuită în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta cu prealabila încuviințare oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Aprilie 1942,

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului-Brad

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 133—1942 Prot.

(32) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a Mărgineni, protopopiatul Olteu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială cu 3 camere și supraedificată.

3. Folosirea celor două cimitire și a grădinii bisericii, circa 1 jugăr.

4. Câte una măsură — dublu decalitru — bucate de fiecare familie.

5. Fasonatul și transportul a cca 15 metri steri lemne de foc din pădurea comunală.

6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cereri de concurs se vor înainta în termen Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Consiliul parohial renunțând la dreptul de alegere, întregirea parohiei se face prin numire de către Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Oficiul protopopesc ortodox român al Olteului în înțelegere cu consiliul parohial din Mărgineni.

Șercaia, la 14 Martie 1942.

Pr. Chirion Marcu
adm. protopopesc

Nr. 5545—1942 Ep.

Cumpărare de lemne de foc

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu are nevoie de 250 stânjini lemne de foc esență fag, de prima calitate și neplutite.

Lemnele sunt a se furniza și preda în Sibiu la locurile designate, până la 1 Septembrie 1942.

Ceice doresc să furnizeze aceste lemne, vor înainta oferte în scris până la 26 Mai 1942 la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox din Sibiu, unde se pot vedea condițiunile de furnizare și se dau informațiuni.

Ofertanții vor depune la Casieria Consiliului Arhiepiscopesc — odată cu înaintarea ofertei — o garanție de Lei 40.000 (patruzeci mii) în numerar.

Oferte fără această garanție nu se primesc.

Sibiu, din ședința secțiunei economice, ținută la 20 Aprilie 1942.

T. Scorobet
picar

A. Popa
secretar

Nr. 206—942

(34) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Birtin, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Pământ în folosința preotului, 7 jugăre arător, 7 jugăre pășunat.

3. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, — după avizul oficiului protopopesc, — într-o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, la sfânta biserică pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Martie 1942.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 370—1942

(36) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Almăș-Seliște cu filia Brașeu, din protopopiatul Dobra, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială renovată constatătoare din 3 odăi, puțin corăspunzătoare.

3. Folosirea grădinii bisericești și a cimitirului.

4. 10 drepturi (cât 10 familii) lemne de foc din pădurea expropriată. Tăiatul și transportul, îl privește pe preot.

5. Bir câte 20 litri porumb sfărmat sau costul lui în numerar dela fiecare familie din materă și filie, minus 7 (7 familii) competița cantorului și a crâșnicului.)

6. Stola uzitată în protopopiat.

Cereri de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 14 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Almăș-Seliște.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc